

Olemme saaneet viime vuosina iloita siitä, että paikalliskirkkomme jäsenmäärä kasvaa. Tällä hetkellä rekisteröityjä katolilaisia on jo yli 15 000. Lisäksi on arviolta tuhansia katolilaisia, jotka eivät vielä näy rekisterissämme. Jäsenrekisteriä päivitetään ja tästä syystä jokaisen, joka epäilee että hänen tai hänen perheenjäsentensä jäsentiedot puuttuvat rekisteristä, olisi syytä ottaa yhteyttä omaan seurakuntaan.

Suuri osa jäsenmäärän kasvusta selittyy maahanmuutolla. Usein on niin, että näillä jäsenillä on vähiten varaa avustaa kirkkoa taloudellisesti. Jäsenmäärän kasvu ei siis näy hiippakunnan saamien tulojen kasvuna. Päinvastoin, maahanmuuttajien integrointi kirkkoon ja suomalaiseen yhteiskuntaan maksaa. Siksi olisi tärkeätä, että jokainen seurakunta selvittäisi omalla paikkakunnallaan, onko kaupungilla mahdollisuus avustaa tätä tärkeää integrointityötä rahallisesti.

Kriisi jatkuu

Hiippakuntamme talous on viime vuosina ollut vähintäänkin kriisissä. Aidot tulomme ovat paljon pienemmät kuin menomme ja tästä seuraa, että joudumme kattamaan ison osan kustannuksista erilaisilla tilapäisillä projektiavustuksilla ja omaisuutta myymällä. Emme ole valtionkirkko, joka voisi turvata taloutensa selkärangan kirkollisveroilla. Tässä mielessä olemme kuin kaikki muutkin uskonnolliset yhdyskunnat Suomessa – paitsi että jäsenistömme kyky tai halu maksaa kirkolle on paljon pienempi kuin esimerkiksi monessa vapaan suunnan kirkkokunnassa. Tämä on pakko tunnustaa. Tarvitsemme asennemuutosta, jossa jokainen aikuinen kirkon jäsen todella miettii, kuinka paljon hän voi tukea kirkkoon. Tukeminen voidaan suorittaa niin kolehdin, testamentin kuin jäsenmaksun maksamisen muodossa. Tulevaisuudessa voimme myös järjestää virallisia rahankeräyksiä, kunhan saamme siihen poliisiviranomaiselta tarvittavan luvan.

Keskeinen keino tukea omaa kirkkoa on maksaa säännöllisesti jäsenmaksua. Piispa on yhdyskuntajärjestyksemme pykäliin perustuen määritellyt, että jokaisen aikuisen jäsenen tulee maksaa jäsenmaksuna seurakunnalleen 1,5 % tuloistaan. Tämä määrä vastaa suurin piirtein verotukseen oikeutettujen kirkkojen kirkollisveron suuruutta. Laskujemme mukaan tämä määrä myös riittää pitämään kirkon talouden terveenä, kunhan jokainen aikuinen työssäkäyvä ja tuloja saava jäsen hoitaa velvollisuutensa kuukausittain. Kuukausittainen maksu on tärkeää siksi, että silloin kirkon saama tulovirta säilyy tasaisena ja ennustettavana.

Tällä hetkellä kirkon talous nojaa seuraaviin rahoituskeinoihin: 1) jäsenten ja kirkossa kävijöiden antamat varsinaiset tulot, 2) erilaiset vuokratulot ja korko-

tulot, 3) ulkopuolisten organisaatioiden avustukset Suomesta ja Saksasta sekä omaisuuden myynti. Varsinaisia tuloja ovat esimerkiksi kolehtitulot ja jäsenmaksutulot. Liian suuri osuus toiminnan kattamisesta tapahtuu avustusten ja omaisuuden myynnin avulla. Vuonna 2018 kirkon saamien avustusten määrä on yli 600 000 euroa, mistä suurin osa tulee Saksasta. Saksa kuitenkin pienentää avustuksiaan vuosi vuodelta. Tämän vuoden suuri summa on ollut vain poikkeus, koska saksalaiset tahot ovat myöntyneet tilapäisesti avustamaan papiston palkkoja ja Stella Mariksen rakennusten purkua. Näin ei tietysti jatku loputtomiin. Ekonomina ennustaisin, että 10 vuoden päästä saksalaiset avustukset ovat pelkkä muisto vain. Meillä on varma tieto esimerkiksi Bonifatiuswerkiltä, että tukia leikataan vuosittain vähintään 5 %.

Omaisuuden realisointi on suuri ongelma

Suuri ongelma hiippakunnan vakavaraisuudelle on se, että se joutuu jatkuvasti realisoidaan omaisuuttaan kattaakseen toiminnan tappioita. Hiippakunnalla on hyvin vähän toimintayksiköitä, jotka tuottaisivat ylijäämää. Esimerkiksi vuoden 2018 tulossennusteen mukaan viisi

seurakuntaa kahdeksasta tuottaa alijäämää. Osin näiden alijäämien kattamisen vuoksi, mutta myös muista velvoitteista johtuen, myös koko hiippakunnan talous on alijäämäinen.

Luvut kuvatkoot kokonaistilannetta: vuonna 2017 koko kirkon tulos ennen Saksan ym. avustuksia oli noin 600 000 € tappiolla. Vuonna 2018 näyttää tilanteeksi jäävän se, että tappio on kasvanut 830 000 euroon. Vaikka mukaan tuloihin lasketaan avustukset, ei vielä päästä edes nollatulokseen. Alijäämä on pakko kattaa esimerkiksi omaisuutta myymällä, ottamalla lainaa tai supistamalla toimintaa, mikä voi tarkoittaa esim. seurakuntien lopettamista. Hiippakunnalla onneksi on vielä vähän varallisuutta, jota voidaan muuttaa rahaksi. Mutta pää näkyy vetävän kädessä muutaman vuoden päästä. 3-4 vuoden päästä nykymenolla kaikki ylimääräinen on myyty pois.

Vuonna 2018 yhtenä uutena kulueränä vaikuttaa henkilöstömenojen kasvu, joka selittyy papiston palkkausratkaisulla ja oheispalvelujen kuten työterveyshuollon järjestämisellä. Mutta koko alijäämää henkilöstömenojen kasvu ei selitä. Suurin syy ongelmiimme on, että kirkko saa aivan liian vähän tuloja jäseniltään ja kirkossa kävijöiltään. Hiippakunnan kokonaisbudjetti oli vuonna 2017 noin 2,3

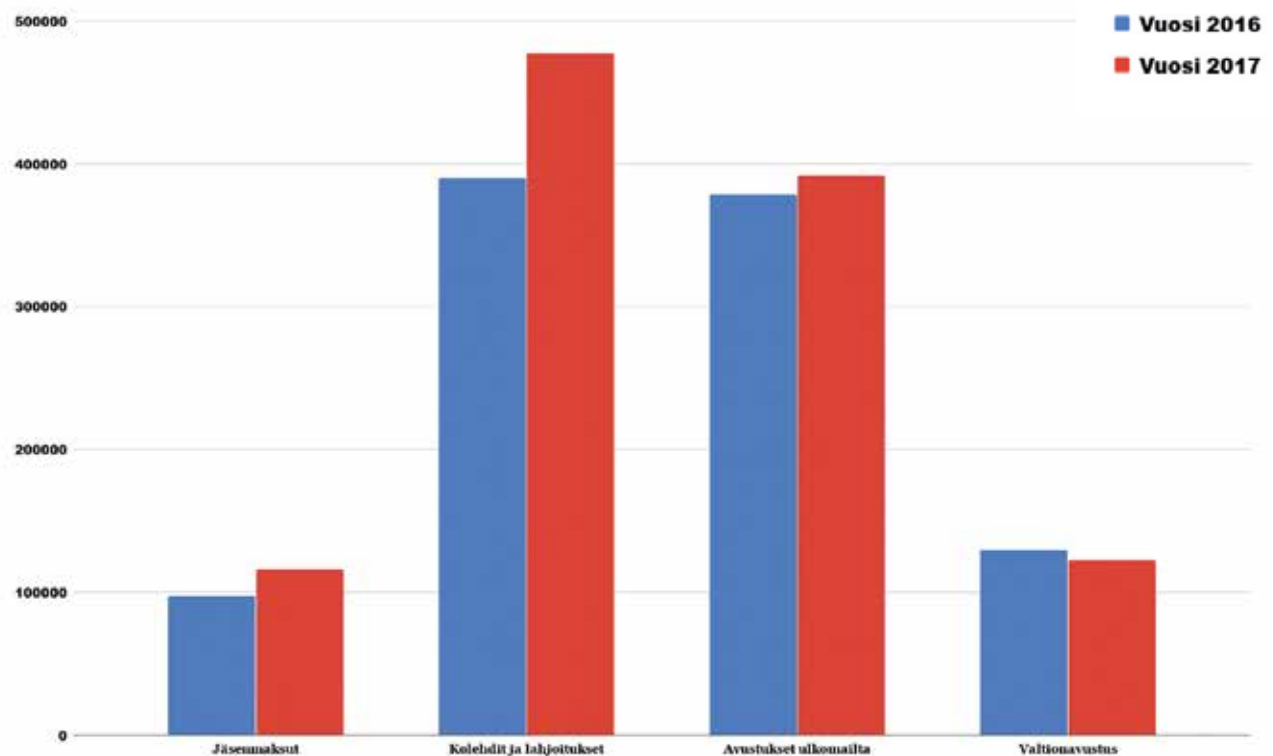
miljoonaa euroa, kun luvusta eliminoidaan sisäiset siirrot. Vuonna 2018 kokonaisbudjetti on noin 2,7 miljoonaa euroa. Kasvu näiden kahden vuoden välillä on 17 %. Tästä kasvusta suurin osa on henkilöstömenojen kasvu. Henkilöstömenot, mukaan lukien verot ja sosiaalikulut sekä työterveyshuollon kaltaiset menot, ovat tätä nykyä yli 800 000 e. Se on noin 30 % kirkon kokonaisbudjetista. Prosenttiosuus ei ole kovin suuri, usein palvelusektorin organisaatioissa prosenttiosuus voi olla jopa yli 50 %. Tämä tarkoittaa lähinnä sitä, että henkilöstömenojen kasvu pitkällä tähtäimellä tuottaa myös hyvää. Esimerkiksi työeläkemaksujen maksaminen myös papiston osalta varmistaa sen, että eläköityessään papit saavat työeläkettä eivätkä ole kirkon ylläpidon varassa. Tällöin papit pääsevät samalle viivalle kuin muutkin suomalaiset palkansaajat. Joka tapauksessa henkilöstömenojen kasvusta emme pääse eroon. Kirkon täytyy toimia tämän maan lakien ja asetusten ja viranomaisohjeiden mukaan.

Tulot ovat aivan liian pienet

Kuten totesin, seurakuntalaisilta ja muilta kirkon tukijoilta saatavat varsinaiset

Kirkkomme taloudesta Jäsenmaksuja on saatava enemmän

Kirkon päätulonlähteet

Hiippakunta

tulot (kolehdit, jäsenmaksut, kirkollisten toimitusten tulot, kynttilämyynti yms.), ovat liian pieni tuloerä kattamaan kirkon kuluja. Vuonna 2017 seurakunnat saivat näitä tuloja 540 000 €. Jos mukaan lasketaan hiippakunnan jäsenmaksutilille kertyneet noin 115 000 euroa, niin päästään lukuun 655 000 €. Se on vain 24 % kirkon vuosibudjetista. Jokainen ymmärtää, että tämä tulokertymä on liian pieni, jotta talous olisi turvattu.

Vuoden 2018 ennusteen mukaan nämä tulot olisivat nousemassa hiukan yli 700 000 euroon. Jos tämän summan suhteuttaa jäsenmääräämme (15 000 jäsentä), niin jokaista jäsentä kohden kirkko saa 47 €/vuosi. Jos otetaan huomioon vain aikuiset jäsenemme, niin tuloja kertyy vuodessa 88 €/vuosi. Nämä luvut ovat pieniä jos niitä verrataan siihen, mitä luterilainen kirkko saa jäseniltään kirkollisveron ja kolehtitulojen muodossa. Ero on keskimäärin useita satoja euroja vuodessa jokaisen aikuisen jäsenen kohdalla.

Tehdään pieni ajatusleikki. Jos ajatellaan, että jokainen aikuinen jäsenemme maksaisi sen suuruisen tulon kirkolle, että näillä tuloilla katettaisiin koko kirkon budjetti (2,7 milj. €), niin paljonko jokaisen jäsenen pitäisi maksaa vuodessa? Vastaus on 340 €/vuosi. Tällä määrällä kirkko saisi katettua kaikki kustannuksensa, mitä varsinaisesta toiminnasta syntyy. Kattamatta jäisi vielä isot remontit, joita niitäkin on tulevaisuudessa luvassa. Tavoite kuulostaa isolta, jos lähtötaso on mainittu 88 euroa. Mutta toisaalta tavoitetaso on suurin piirtein se, mitä luterilaiset ja ortodoksit tässä maassa maksavat kirkollisveroa. Eli ei aivan tähtitieteellinen summa.

Olemme lisäksi laskeneet, että tähän tavoitteeseen päästäisiin, mikäli jokainen aikuinen jäsen maksaisi piispan edellyttämän jäsenmaksun 1,5 % tuloistaan. Ei-

kä 340 euroa vuodessa tunnu enää ollenkaan niin pahalta, jos lasketaan, mitä se tarkoittaa kuukausittain. Kuukausittain jäsenen pitäisi keskimäärin maksaa 28 euroa. Jokaviikkoisena kolehtimaksuna tämä tarkoittaisi vain noin 7 euroa.

Korjaustarpeita

Tulevaisuudessa kirkolla on haasteina eräät suuret investoinnit. On käynyt ilmeiseksi, että neljässä, jopa viidessä seurakunnassamme rakennusten infra, lähinnä putkistot, ovat niin huonossa kunnossa, että korjaustarve on ilmeinen. Näille tarpeille tehdään tämän syksyn budjettisuunnittelussa investointibudjetit, joka kattaisi 3–5 vuoden ajanjakson. Työtä tehdään asian osaavien erikoisalan voimin, jotta saadaan mahdollisimman tarkka kuva remonttien kiireellisyydestä ja kustannusarviosta. Tällä tavoin säästytään myös turhilta investoinneilta.

Tämänhetkisen näkemyksen mukaan nämä projektit vaativat ainakin 3 miljoonaa euroa. Jos tämänkin summan suhteuttaa kirkon aikuisjäseniin, niin voidaan todeta, että jokaista aikuista kohti tulevasta putkiremonteista on koitumassa 375 euron kuluerä. Luku voidaan suhteuttaa myös kirkon budjettiin: summa on enemmän kuin kirkon koko vuosibudjetti. Toki tällaiseen investointiin meillä on mahdollisuuksia saada osa summasta avustuksena Saksasta.

Katse tulevaisuuteen

Jos hiippakunnan ekonomina katselen tulevaisuuteen, niin talouden uhkakuvia ei käy kieltäminen. Kirkon talous on kriisissä. Hyvänä asiana näen, että kirkko kasvaa ja että paljon on meidän omissa käsissämme. Kirkon jäsenten antamisen varojen kasvu mahdollistaisi paljon terveemmän talouden. On arvioitu, että

jos jokainen aikuinen jäsen maksaisi tuloistaan 1,5 % jäsenmaksun, kirkko saisi enimmillään tuloja noin 2,0 miljoonaa euroa lisää.

Jäsenmaksun keräämisessä on myös tarpeen ottaa käyttöön konkreettinen laskutus. Vain siten onnistutaan tavoittamaan myös ne katolilaiset, jotka eivät säännöllisesti ole tekemisissä kirkon kanssa, vaikka haluavatkin pysyä kirkon jäseninä. On odotettavissa, että ensimmäiset jäsenmaksulaskut aikuisille kirkon jäsenille lähetetään jo vuodenvaihteessa.

Lähiajan tavoitteena pidän, että jokainen seurakunta herää omaan tilanteeseensa. Kuten totesin, tällä hetkellä kirkon kahdeksasta seurakunnasta viisi toimii tappiolla. Avainasemassa ovat seurakuntien talousneuvostot ja muut, joilla on ymmärrystä taloudenhoidosta. On tärkeää, että yhdessä kirkkoherran kanssa käydään lävitse seurakunnan taloustilannetta. Mikään ei myöskään estäne, että taloustilannetta käsitellään vaikkapa kirkkokahvien päätteeksi. Tähän on nyt oiva mahdollisuus, kun seurakunta suunnittelee ensi vuoden budjetiaan. Kustannusraportit ovat saatavissa "nappia painamalla" uuden taloushallintojärjestelmämme kautta. Jokainen seurakunta voi ajaa nämä raportit itse vaikka joka viikko, seuratakseen esim. jäsenmaksutulojensa kertymää. Lisäksi talousneuvoston jäsenet voivat auttaa kirkkoherraa, esimerkiksi toimimalla avustajina kaupunkiin päin. Useat kaupungit myöntävät erilaisia avustuksia vaikkapa maahanmuuttajien integrointiin. Nämä tuet voisivat hyvinkin olla mahdollisia seurakuntien maahanmuuttotyölle.

Peter Kuronen,
hiippakunnan ekonomisti

English-language Catechism for Adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritari-
katu 3 b A 4, Helsinki**. The study group is open to all those who are interested.

The next English Catechisms at the Studium

- Monday November 12th at 18.30
- Monday November 26th at 18.30
- Monday December 17th at 18.30

Contact person: **Diana Kaley**, 040 7235703, diana.kaley@studium.fi. Moderator of the group: **br Marie-Augustin Laurent-Huyghes-Beaufond OP**.

ITSENÄISYSPÄIVÄN

MUSIIKKIHETKI

Pyhän Henrikin katedraalissa
torstaina 6.12.2018 klo 18.00.

Anna-Katarina Schatzl, sopraano
Marko Pitkäniemi, urut

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

PYHÄ MESSU LATINAKSI

Pyhän Henrikin katedraalissa
Sunnuntaina 2.12.2018 klo 13.00
(isä Wojciech Grygiel FSSP)

Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiniisiä tai joskus "gregoriaanisia" messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00 (ei kesäkuukausina).

A Tridentine or sometimes a "Gregorian" Mass in Latin is usually celebrated in St. Henry's Cathedral on the first Sunday of the month at 13.00 (not during summer).

Om ekonomi i stiftet

Vi kan sannerligen glädja oss att vårt stift växer ständigt. Men tyvärr syns tillväxten inte som en sundare ekonomi, tvärtom. Många nya arbetsformer t.ex. bland invandrare kostar och tar redan för övrigt knappa resurser. Och i framtiden väntar oss stora investeringar i kyrkobyggnaderna.

Varje vuxen medlem borde nu inse sitt ansvar som resursbärande medlem. Varje medlem borde noggrant kalkylera om han eller hon kan stödja kyrkans pengamässigt. Detta sker närmast att betala regelbundet medlemsavgift (1,5 % av inkomsterna) och ge kollekt under mässan. Det är sist och slutligen så att kyrkans ekonomi är i medlemmarnas händer. Vi kan få ekonomin till en mycket sundare nivå om alla medlemmar inser sitt ansvar.

I närmaste framtiden är det viktigt att varje ekonomiråd i varje församling vaknar, och börjar – tillsammans med kyrkoherde – intensivt följa efter församlingens ekonomi. På såhär sättet stöder rådet kyrkoherdens arbete. Speciellt nu på hösten när församlingarna färdigställer budgettsiffror och verksamhetsplaner.

Financial Situation in the Diocese

We can be very glad that our Diocese is growing. However, this growth is hardly noticeable in our finances, on the contrary. Many new forms of service, e.g. work among the immigrants, require resources that are already scarce. Also in near future, big investments are needed in some of the parishes.

Each adult member of the Church should now see that he or she has a role and a responsibility in helping the local church financially. According to his or her ability, each adult member should pay a membership fee of 1.5 % of his income to his or her parish. This is best done through a regular, monthly bank transfer. Ultimately it comes to all of us to take care of our local church, our parish, and keep it running. If all Catholics would pay the membership fee due to them, our financial situation would soon be on a healthy basis.

It would also be good that the financial council of each parish would – together with the parish priest – participate more actively in the following and planning of the parish economy, especially now, when the budget for year 2019 is being prepared.